

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena III.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

Qui haberet qui pararet alium, hunc perpeti.

P. Tace tu: quem esse ego puto infra omnes infimos
Homines: nam, qui huic animum assentari induxeris,
E' flamma te petere cibum posse arbitror.

Thr. Iam ne imus? TH. hos prius introducam, et, quæ uolo,
simul imperabo: postea continuo exeo.

Thr. Ego hinc abeo: tu istam opperire. P. haud conuenit
Vna cum amica ire imperatorem in uia.

Thr. Quid tibi ego multa dicam? domini similis es.

G. Ha, ha, hæ. T. quid rides? G. istuc, quod dixti modo:
Et illud de Rhodio dictum in mentem uenit.

Sed Thais exit. T. abi: præcurre, ut sint domi

parata omnia. G. fiat. TH. diligenter Pythias

Fac cures, si Chremes huc forte aduenerit,

Ut ores primum ut maneat: si id non commodum est,

Ut redeat: si id non poterit, ad me adducito.

Py. Ita faciam. TH. quid? quid aliud uolui dicere?

Hem, curate istam diligenter uirginem.

Domi assitis, facite. T. eamus. TH. uos me sequimini.

ACTVS TERTII SCENA III.

CHREMES, PYTHIAS.

Ch. Profecto quanto magis magisq; cogito,

p Nimirum dabit hæc Thais mihi magnum ma-
lum:

Ita me uideo ab ea astute labefactarier.

Iam tum, cum primum iussit me ad se accersier,

(Roget quis, quid tibi cum illa? ne noram quidem)

Vbi

E V N V C V S

Vbi ueni, caussam, ut ibi manerem, repperit:
 Ait rem diuinam fecisse, & rem seriam
 Velle agere mecum. iam tum erat suspectio,
 Dolo malo hæc fieri omnia. ipsa accumbere
 Mecum, mihi sese dare, sermonem quærerere.
 Vbi friget, huc euasit, quàm pridem pater
 Mihi & mater mortui essent. dico, iam diu.
 Rus Sunij ecquod habeam, & quàm longe à mari.
 Credo ei placere hoc: sperat se à me auellere.
 Postremo, ecqua inde parua perisset soror;
 Ecquis cum ea una; quid habuisset, cum perit;
 Ecquis eam posset noscere. hæc cur quæritet?
 Nisi illa forte, quæ olim perijt paruola
 Soror, hanc se intendit esse, ut est audacia.
 Verum ea si uiuit, annos nata est sedecim,
 Non maior: Thais, ego quàm sum, maiuscula est?
 Misit porro orare, ut uenirem serio.
 Aut dicat quid uolt, aut molesta ne fiet.
 Non hercle ueniam tertio. heus. heus. Py. hic quis est?
 Ch. Ego sum Chremes. Py. o capitulum lepidissimum.
 Ch. Dico ego mi insidias fieri? Py. Thais maximo
 Te orabat opere, ut cras redires. CH. rus eo.
 Py. Fac amabo. CH. non possum, inquam. Py. at apud nos
 hic mane,
 Dum redeat ipsa. CH. nihil minus. Py. cur mi Chremes?
 Ch. Malã rem. abis hinc? Py. si istuc ita certum est tibi,
 Amabo, ut illuc transeas, ubi ila est. CH. eo.
 Py. Abi Dorias, cito hunc deduce ad militem.

ACTVS

ACTVS TERTII SCENA IIII.

A N T I P H O .

A. Eri aliquot adolescentuli coijmus in Piræeo,
 h In hunc diem ut de symbolis essemus. Chæ-
 ream ei rei

præfecimus: dati annuli: locu', tēpus cōstitutum est.
 Præterijt tēpus: quo in loco dictum est, parati nihil est.
 Homo ipse nusquam est: neque scio, quid dicam, aut
 quid coniectem.

Nunc mihi hoc negocii ceteri dedere, ut illum quæram:
 Idq; adeo uisam, si domi est. quisnam hinc à Thaide
 exit?

Is est, an non est? ipsu' est. quid hoc hominis? qui est hic
 ornatus?

Quid illud mali est? nequeo satis mirari, neque con-
 iocere.

Nisi quicquid est, procul hinc libet priu', quid sit, sci-
 scitari.

ACTVS TERTII SCENA V.

CHAEREA, ANTIPHO.

Ch. Vm quis hic est? nemo est. num quis hinc
 n me sequitur? nemo homo est.

Iam ne erumpere hoc licet mihi gaudium? pro
 Iupiter,

Nunc